

Državni svetnik
Dušan Strnad

Ivančna Gorica, 9. 11. 2015

Gospod
Mitja Bervar, mag. manag.
Predsednik Državnega sveta

DRŽAVNI SVET REPUBLIKE SLOVENIJE

Prejeto:	09-11-2015
Šifra:	316-01/15-15/1
Povezava:	010-04/15-17
EPA:	EU:
Sign. zn.:	
Kratice:	

Zadeva: Vprašanja v zvezi z zahtevami upravnih enot po urejenem lastništvu kategoriziranih javnih cest oziroma urejene služnostne pravice ob izdajanju gradbenih dovoljenj za posege v prostor

Na podlagi 66. in 98. člena Poslovnika Državnega sveta RS (Uradni list RS, št. 70/08, 73/09, 101/10, 6/14 in 26/15) predlagam, da se Ministrstvu za javno upravo in Ministrstvu za okolje in prostor postavi naslednja vprašanja:

1. Zakaj upravne enote (UE) v postopku izdajanja gradbenih dovoljenj za posamezne posege v prostor zahtevajo urejeno javno lastništvo kategoriziranih občinskih in krajevnih cest oziroma zahtevajo, da investitor pridobi služnostno pravico na delih kategoriziranih občinskih in krajevnih cest, kjer javno lastništvo še ni urejeno?
2. Kje je meja oziroma na kakšen način se UE odločajo, do katere točke na cesti bodo preverjale lastništvo cest pri izdaji gradbenih dovoljenj in zahtevale od investitorja pridobitev služnostne pravice na delih ceste, ki so še v zasebni lasti?
3. Zakaj UE v postopku izdajanja gradbenega dovoljenja ne upoštevajo občinskih odlokov o kategorizaciji cest in soglasij občine, ki investitorju dovoli oziroma določi dostop po kategorizirani javni občinski ali krajevni cesti?

Obrazložitev:

Zadnjih nekaj mesecev kot državni svetnik dobivam številna vprašanja in informacije, da naj bi upravne enote v postopku za izdajo gradbenih dovoljenj za posege v prostor od investitorjev zahtevale urejeno javno lastništvo občinskih oziroma krajevnih kategoriziranih cest oziroma pridobitev služnosti na delih cest, kjer javno lastništvo še ni urejeno (zaradi dostopa z gradbene parcele na kategorizirano javno cesto). To v praksi pomeni, da se morajo investitorji, torej državljani in državljanke Republike Slovenije, za služnost dogovarjati z vsakim lastnikom zemljišča na kategorizirani cesti posebej. To v praksi tudi pomeni dodatne stroške zanje in precejšnje podaljšanje časa za izdajo gradbenega dovoljenja. Pogosto pa, zaradi nerešenih zapuščinskih postopkov in drugih lastniških problemov, služnosti sploh ne morejo pridobiti.

Menim, da neurejeno lastništvo kategoriziranih javnih cest ni problem investitorjev in zato tega od njih ne bi smeli zahtevati.

Slovenske občine morajo odloke o kategorizaciji javnih cest sprejemati po točno določenem postopku. Preden jih občinski svet dokončno sprejme, mora pridobiti soglasje številnih pristojnih državnih organov in služb. Menim torej, da bi moralo UE v postopku za izdajo gradbenega dovoljenja zadostovati soglasje občine za dostop na kategorizirano javno cesto in da preverjanje lastništva s strani UE ni niti potrebno niti dopustno.

Problematika urejanja kategoriziranih cest, ki potekajo po zasebnih zemljiščih, je zelo obsežna in zahteva tako od državnih kot tudi od občinskih organov še veliko dela in sredstev. Na to smo opozorili tudi na posvetu v Državnem svetu, ki je bil 30. 3. 2015, kjer smo po obsežni razpravi predlagali nekaj zelo konkretnih predlogov, ki bi pripomogli k rešitvi problematike. Vsi pa se zavedamo, da bodo postopki dolgotrajni in jih ni mogoče rešiti na hitro.

Predlagam, da UE prenehajo s prakso ugotavljanja lastništva kategoriziranih cest ob izdaji gradbenih dovoljenj za posege v prostor in upoštevajo na podlagi veljavnih odlokov o kategorizaciji javnih cest izdana soglasja občin.

Državni svetnik
Dušan Strnad, l.r.